

uden vil forsøg på en ganske nøjagtig beregning, især for virksomheder med flere tusinde varenumre, være administrations- og omkostningskrævende i et omfang, der ikke står mål med resultatet.

Ad c. Det har ofte vist sig, at vejledende priser har haft til følge, at forbrugerprisen er blevet lavere, end den ellers ville være, og selve den omstændighed, at der er tale om vejledende priser, bør derfor ikke give anledning til indgreb.

Ad d. Det synes at fremgå af bestemmelsen, at enhver prisforhøjelse som følge af stigende lønninger skal kunne medføre indgreb. Dette medfører en for virksomhederne stærkt forringet stilling i forhold til avancestoploven, hvor overenskomstmæssige lønstigninger kan indregnes i bruttoavancen. Komiteen må protestere herimod og opfordrer til, at bestemmelsen omformuleres, således at en sådan forringelse ikke finder sted, eller at det af bemærkningerne tydeligt kommer til at fremgå, at Monopoltilsynet ved sin administration af loven ikke må lægge en strengere fortolkning til grund end efter avancestoploven.

Specielt med hensyn til lønafsmitning og lønglidning må anføres, at sådanne lønstigninger ud over de aftalte minimumlønsforhøjelser ofte finder sted som en følge af den lønpolitik, der føres fra det offentlige side.

Ad e. Komiteen må stille sig uforstående overfor, at indgreb skal kunne gennemføres i tilfælde af prisstigninger som følge af afgiftsændringer eller stigende importpriser. I begge tilfælde ligger prispåvirkningerne uden for erhvervslivets herredømme, og specielt for importprisernes vedkommende kan det ikke anses for rimeligt, at importørerne skal bære de økonomiske følger af et fremmed lands eventuelle revaluering eller omkostningsstigningerne i det udenlandske produktionsled.

I bemærkningerne til § 2, stk. 2 b, er opregnet en række forhold, som Monopoltilsynet skal tage i betragtning ved udarbejdelsen af de nævnte kalkulationer. Det er her bl. a. nævnt, at Monopoltilsynet skal iagttage, at effektive virksomheder sikres dækning for direkte omkostninger, hvilken bestemmelse synes at være i strid med det nedenfor om lønforhøjelser anførte.

Endvidere bestemmes, at unormal lav kapacitetsudnyttelse ikke kan begrunde prisforhøjelse, men på den anden side fremhæves, at omkostningskrævende konkurrencemidler, der netop vil kunne fremme en virksomheds kapacitetsudnyttelse, ikke bør tages i betragtning, hvilket ikke synes rimeligt. Desuden skal ved kalkulationsreglernes udarbejdelse kostpris-princippet i almindelighed lægges til grund. Som ved tidligere lejligheder fremhævet er det uacceptabelt at operere med kostpris-princippet, idet en sådan fremgangsmåde, når priserne på det internationale marked er opadgående, undergraver finansieringsgrundlaget for oprettholdelsen af virksomhedernes lagre.

Vedrørende § 2, stk. 3, må komiteen indtrængende henstille, at priser, takster og honorarer, der i henhold til lovgivningen skal godkendes af Folketingets finansudvalg, bliver omfattet af loven på linie med erhvervslivet, ikke alene fordi en række offentlige institutioner konkurrerer direkte med private virksomheder, men også fordi det anses for ubilligt, at sådanne priser m. v. skal være unddraget den strenge kontrol, som man ønsker indført for erhvervslivet.

Hvad endelig angår lovens gyldighedstid, vil komiteen under hensyn til de usædvanlige bemyndigelser, forslaget indeholder, henstille, at loven bortfalder senest den 31. december 1969. Det vil da også inden dette tidspunkt være muligt at konstatere virkningerne af loven, som i vidt omfang er baseret på formodninger om den økonomiske udvikling.

P. K. V.

Dan Bjørner,
formand.

/ B. Høegh-Guldberg,
generalsekretær.

Til folketingsudvalget angående forslag til lov om ændring af lov om anmeldelse af vejledende priser m. v.